

NOWY CZAS

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szerokość szpalcy 45 mm) po 16 groszy. Ogłoszenia tekstowe po 1 złoty 50 groszy za 1 mm.

Jędrzejów, 21/22 września 1943

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 60. Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rekopisy, będą wracane stromem jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki wrotną. — Ukazuje się 3 razy w tygodniu: we wtorek, czwartek, sobotę (niedziela). Prenumerata miesięczna 2.40 zł., z odnośnikiem do domu 2.80 zł., pocztą 2.30 zł.

„Dynastia Sabaudzka zdradziła faszyzm“.

Mussolini nawołuje do nowej walki.

Pierwsza mowa uwolnionego Mussoliniego do Włochów i partii faszystowskiej. — Struktura nowych Włoch.

Rzym, 20 września. Mussolini wygłosił w sobotę wieczór przez włoskie radio mowę do narodu włoskiego. W przemówieniu swem oświadczył:

„Czarne koszule! Włosi! Włoszki! Po długim milczeniu znowu słyszę mój głos. Jestem przekonany, że go poznacie, ten głos, który tak często zwolywał was w ciężkich czasach do wspólnego działania i świecił z wami najpiękniejsze dni ojczyzny. Przekazałem pewien czas, zanim znowu wystąpiłem przed wami, ponieważ potrzebowałem pewnego okresu duchowego skupienia, zanim wystąpiłem znowu przed światem. Po mojej izolacji koniecznym było nawiązanie przezemnie ponownie kontaktu ze światem. W radio niema miejsca na wygłaszanie długich mów. Nie będę się zbyt długo rozwodził nad zaszlemi wypadkami, lecz zaraz zaczne od wydarzeń z 25 lipca. W mojem, naprawdę bogatym w przygody życiu wydarzyła się przygoda najbardziej nieprawdopodobna ze wszystkich: rozmowa z królem trwała 20 minut, albo nawet jeszcze mniej.

Jakiegolwiek porozumienie było niemożliwe, ponieważ król już zgóry powziął swoją decyzję. Wybuch kryzysu był nieunikniony.

Już nieraz w okresie wojny i pokoju zachodziły wypadki, że jakiś minister musiał ustąpić, a jakiś generał został usunięty. Ale jeszcze nigdy nie słyszano, aby takiego człowieka, jak ja, który przez przeszło 20 lat z absolutną wiernością służył swemu królowi, kazano aresztować na schodach prywatnego mieszkania króla, zmuszono go do wejścia do samochodu sanitarnego pod pozorem, iż chce się go ratować przed spryszczeniem i w błyskawicznym tempie przewożono z jednym koszar do drugich. Natychmiast odniosłem wrażenie, że ta ochrona była w rzeczywistości niepewna. To wrażenie umocniło się we mnie w czasie, kiedy wywożono mnie z Rzymu do Ponza, zaś moje podejrzenie zamieniło się w pewność w chwili, kiedy z Ponza przewieziono mnie na wyspę Maddalena, a z Maddalena do Gran Sasso, jak to przewidywał plan wydania mnie wrogiem. Miałem jednak zupełnie pewne uczucie, że jakkolwiek byłem odcięty od świata zewnętrznego, to jednak

Führer troszczył się o moją osobę i to raczej po bratersku, niż po koleżeńsku.

Później Führer przysłał mi wspaniałe wydanie dzieł Nietzschego. Słowo wierność ma swoje głębokie znaczenie, pragnąłbym powiedzieć, odwieczne znaczenie w sercu niemieckim i zasadniczo odzwierciedla duchowy świat Niemców. Byłem przekonany, że przeciwieństwo otrzymam tego dowód. Znając warunki zawieszenia broni, nie miałem najmniejszych wątpliwości co do tego, co kryło się w artykule 12 tych warunków. **Pewien wysoki urzędnik oświadczył, że jestem trzymany jako zakładnik. Jednak w nocy z 11 na 12 września zapowiedziałem, że wrogowie nie dostaną mnie żywcem w swoje ręce. Wśród czystej atmosfery gór czaił się nastrój oczekiwania.**

Około godziny 14-tej ujrzałem opuszczających się pierwszych skoczków spadochronowych, a następnie zeskoczyli dalsi. Na obliczach wszystkich malowała się decyzja złamania wszelkiego oporu. Straż, która mnie strzegła, zrozumiała to i nie strzelała. **Wszystko to rozegrało się w ciągu 5 minut.** Uwolnienie, całe to przedsięwzięcie było wzorem organizacji i ducha decyzji Niemców i pozostanie wydarzeniem, pamiętnym w historii. Z biegiem czasu wyczyn ten urośnie do rozmiarów legendy.

Na tem kończy się dramatyczny rozdział, dotyczący mojej osoby. **Jest on jednak drobnością w porównaniu ze straszną tragedją, w jaką „rząd demokratyczny“ wtrącił w dniu 25 lipca naród włoski.** Niewiarogodny optymizm nawet u faszystów nie uważał za możliwe, aby rząd był w stanie knuć tak katastrofalne plany wobec partji, reżimu i samego narodu.

Kroki jednak, zarządzone po 25 lipca, wskazywały na istnienie programu, zmierzającego do zburzenia dzieła 20-tu lat i wymazania 20-tu lat sławy, celem zlikwidowania pamięci poczyniń, mających na celu stworzenie imperjum oraz podniesienia ojczyzny do takich wyżyn, jakich nigdy jeszcze nie przeżyła w swych dziejach. Dziś w obliczu ruin szalejącej w dalszym ciągu wojny czyni się rozpaczliwe wysiłki w kierunku możliwości znalezienia jakiejś formy usprawiedliwienia dla tego, który ponosi za to odpowiedzialność. **Ci, którzy napadają dziś na partję, są to ci sami, którzy już w chwili naszego marszu na Rzym starali się sabotować postęp społeczny.** Ponieważ my bierzemy, w przeciwieństwie do nich, pełną odpowiedzialność na siebie, mamy też prawo poddać pod sąd czyny tamtych.

Król, który czuje się zdemaskowanym, jednak nie abdykował, jak tego oczekiwała większa część Włochów, musi być pociągnięty do bezpośredniej odpowiedzialności.

Nie kto inny, tylko jego dynastia we wszystkich okresach wojny stanowiła centrum defetyzmu i antyniemieckiej propagandy. Król ostrożnie, ale przecież nieraz nieostrożnie stał solidarnie u boku wszystkich spekulacji wrogów, podczas gdy spadkobierca jego tronu objął dowództwo nad południową armją, ale nigdy nie zjawiał się osobiście na polu walki. Jestem przekonany, że dynastia sabaudzka przygotowała zamach stanu aż do najdrobniejszych szcze-

gólów wspólnie z Badoglio i jego tchórzliwymi generalami oraz niektórymi zdrajcami, członkami partji faszystowskiej. Nie może ulegać żadnej wątpliwości, że natychmiast po mojem aresztowaniu, otrzymał on pełnomocnictwo do rokowań w sprawie zawieszenia broni. **W ten sposób król zdradził w najniegodziwszy sposób Niemcy. A przecież była to dynastia, którą ja sam przed 20 laty uchroniłem przed katastrofą.** Dziś ta dynastia stworzyła nowy rząd na podstawie starego statutu z r. 1884 i proklamowała wolność pod znakiem stanu wyjątkowego i ostrzy bagnietów.

Co się tyczy warunków zawieszenia broni, które miały być tak wielkoduszne, to w rzeczywistości były one najostrzejsze, jakie tylko można sobie wyobrazić.

Powodując się jedynie tylko troską o swą koronę, król popchnął Włochy w chaos, hańbę i nędzę.

Kiedy straciliśmy honor, równocześnie utraciliśmy też wszystkie kraje, jakie uzyskaliśmy w czasie wojny, mianowicie posiadłości nad morzem Adrjatykiem, na morzu Jońskim, Egejskim, w południowej Francji i na Bałkanach. Armja, która została poniżona i porzucona na łaskę losu, rozbiegła się z dnia na dzień i została rozbrojona przez swoich własnych sprzymierzeńców, wśród sztychów śmiechu ludności cywilnej. To upokorzenie musieli znieść ci sami żołnierze, którzy walczyli dzielnie na tak licznych polach bitew u boku swoich niemieckich sprzymierzeńców. **Królewsko-włoska marynarka została**

Rozkaz dzienny Duce Nr. 7.

Oficerowie armji włoskiej zwolnieni z przysięgi na wierność królowi.

Rzym, 20 września. Duce wydał rozkaz dzienny nr. 7, którego treść brzmi następująco:

Rozkaz dzienny rządu nr. 7.

Faszystowski rząd narodowy zwalnia oficerów armji włoskiej z przysięgi, jaką złożyli na wierność królowi. Wskutek kapitulacji i nieczeki, król wydał naród w ręce nieprzyjaciela, strącając go w przepaść hańby i nędzy.

wydana na Malcie, jedynie tylko lotnictwo zdołało uratować znaczną część swoich materiałów. Praktycznie jednak nie posiada ono już żadnej siły bojowej. Bynajmniej nie faszyzm był tym czynnikiem, który zdradził monarchję, lecz właśnie monarchja zdradziła faszyzm.

Uini w to, że nikt nie będzie mógł stawiać oporu naszemu działaniu, pragniemy wysunąć następujące żądania:

1) **Ponownie chwycić za broń po stronie Niemiec, Japonji i innych sprzymierzeńców. Tylko krew może zmyć haniebną kartę z historii naszej ojczyzny.**

2) **Natychmiastowa reorganizacja armji, która skupia się dookoła milicji, jako jej trzon. Tylko ten, kto chwyci za broń i walczy w imię swej wiary, może zwyciężyć.**

3) **Usunięcie zdrajców, w szczególności tych, którzy solidaryzowali się z nowym rządem.**

4) **Usunięcie plutokracji i stworzenie socjalnej bazy, na której da się zbudować państwo.**

Czarne koszule i ich wierni zwolennicy w całym Włoszech, powołuje was ponownie do pracy i do broni! Radość przeciwnika z powodu kapitulacji Włoch nie oznacza, jakoby posiadał on już zwycięstwo w swoich rękach, tembardziej, że nasi sprzymierzeńcy Niemcy i Japonja będą walczyli aż do ostatecznego zwycięstwa i nigdy nie pomyślą o kapitulacji.

Mussolini zakończył swą mowę plmiennym apelem do wszystkich Włochów o obronę ojczyzny.

Nowe oszustwo Moskwy.

Bukareszt, 20 września. Ledwo przebrzmiał echa sprawy kłamliwego rozwiązania Kominternu, które przyniosło Unji Sowieckiej powszechną kompromitację, a Kreml zainscenizował nowe oszustwo.

Tym razem rezydenci kremłowscy ze Stalinem na czele wymyślili inną sztuczkę. **Oszustwo ubrali w szaty kościelne.** Postanowili mianowicie wygrzebać z zapomnienia i poniżenia ciemiężoną religję i wysunąć ją na widownię. Plan chytry, niemniej jednak wszyscy się na nim od razu poznali. Gdyby nie było owych lat tepienia religji, gdyby nie było owych tysięcy pozamykanych kościołów zamiennych na kina, lokale partyjne, kabarety, stajnie, i spichlerze, gdyby nie owe setki tysięcy wymordowanych księży, gdyby nie owe tysiące duchownych spełniających katorżnicze prace na wyspach Solowieckich — gdyby nie to wszystko, może świat dałby się nabrać na nowe oszustwo. **Dziś już jednak na to za późno. Wszyscy znają nastawienie Kremla do religji i wszyscy wiedzą, co oznacza nowy manewr Moskwy i jaki jest jego ukryty cel.**

W związku z mianowaniem przez Stali-

I Moskwa chciała korzystać we Włoszech.

Sofja, 20 września. Silne echo wzbudził na południowym wschodzie fakt, że Unja Sowiecka odegrała ważną rolę w kapitulacji Włoch i że przytem widoczny się staje wpływ sowiecki.

W sprawozdaniu generała Eisenhowera, opublikowanym we śróde wieczorem ze strony amerykańskiej i angielskiej, wyraźna mowa jest o tem, że warunki rozejmu, nałożone Włochom, przyjęte zostały także przez Unję Sowiecką. Dalej zaś w wezwaniu do kapitulacji, skierowanym przez głównego dowódcę brytyjsko-amerykańskich sił zbrojnych na morzu Śródziemnym, admirała Cunninghama, do marynarki włoskiej, wymaga się, żeby statki, znajdujące się na morzu Czarnem, zawięły do sowieckich portów i tam oddały się w ręce Sowieców.

na patriarchów, zasługuje na uwagę ciekawą głos prasy rumuńskiej. Dziennik „Capitala“ pisze mianowicie co następuje: „Czerwony patriarcha, pod którego duchownym płaszczkiem kryje się bez wątpienia komisarz polityczny a nie żaden były biskup, ma za zadanie zamaskować setki tysięcy strażaków w kark, do których rozkazy wydawał Stalin. A może on ma za zadanie wzniesić krzyże nad grobami w Katyniu, nad grobami pomordowanych Łotyszów i Estończyków, nad grobami wszystkich innych ofiar krwawego teroru bolszewickiego? Może on będzie dalej wznosił ołtarze w spichlerzach i stajniach, na które Stalin pozamienniał kościoły. Może on będzie nawracał młodzież sowiecką, która Stalin najostrzejszymi metodami nakłaniał do bezbożnictwa — a może — jak pyta dalej dziennik — może patriarcha Stalina ma pojawić się u wrót Europy w cieniu ezol-gów bolszewickich z krzyżem w ręku i ze słowami: „Pokój z wami!“ na ustach? „Uwaga! — kończy pismo rumuńskie — na skrwawionym niebie Europy pojawił się apokaliptyczny cień czerwonego patriarchy“.

Marynarka niemiecka zajęła port nad Adrjatykiem.

W kołach politycznych południowego wschodu upatruje się w tem dowodu na

Marynarka niemiecka zajęła port nad Adrjatykiem.

Berlin, 20 września. Żołnierze niemieckiej marynarki wojennej w energicznej akcji wtargnęli do pewnego znacznego włoskiego portu nad Adrjatykiem, zajętego przez wojska Badoglio i obsadzili dzięki błyskawicznemu wypadowi 7 parowców, a ponadto zabezpieczyli kilka okrętów wojennych i statków handlowych, znajdujących się częściowo w budowie.

to, że Anglicy i Amerykanie udzieliłi także Sowiecom głosu miarodajnego na terenie morza Śródziemnego, co uwiocznilo się już w czasie ostatnim w roli, jaką odegrały Sowiety w południowej Afryce oraz we wpływach, jakie im przyznano w odniesieniu do administracji na Sycylii. Ze strony bułgarskiej w Sofji wyjaśnia się na marginesie tego faktu, że nowy ten rozwój wypadków jest tylko częścią szeroko zakrojonych przygotowań sowieckich, aby również od południa przygotować drogę dla bolszewizmu w kierunku Europy oraz przez Egipt i Afrykę północną jako wrota wypadowe do Afryki.

Ścisła współpraca wojskowa Japonji i Niemiec.

Hsinking, 20 września. Dziennik „Manchu-ria Daily News“ z entuzjazmem wita wspólną deklarację Tokia i Berlina, w której podkreślono, że wiarołomstwo Badoglio w żadnej mierze nie wzrusza Paktu Trzech. Deklaracja jest aktualnym potwierdzeniem faktu, wyrażając zarazem konieczność coraz bliższej współpracy Japonji i Niemiec na polu militarnym, które to państwa stanowią trzon Paktu Trzech. Japonja i Niemcy przetrwają wszelkie burze i osiągną ostateczne zwycięstwo.

Następnym niespodziewanym atakiem zdobyli cytadelę, panującą w dalekim promieniu nad portem i miastem i rozbroili przytem 4000 żołnierzy rządu Badoglio. Wzięli oni również do niewoli dowódcę okręgu i kilku wyższych oficerów rządu Badoglio. W cytadeli, posiadającej liczne nowoczesne działa, wpadły w ich ręce bardzo wielkie zapasy broni i amunicji.

